V

ὤλεο δὴ πατέρων περὶ ληίδα καὶ σύ, Μαχάτα,
δριμὺν ἐπ᾽ Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον
πρωθήβας· χαλεπὸν γὰρ Ἀχαιικὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα.

VI

ἔστης ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδη, ὧδ᾽ ἀγορεύσας,
"ἢ μόρον ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδου",
ἡνίκα τοι περὶ Τάφρον Ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτί
δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
ναὶ μὴν ἀμφ᾽ ἀρετῇ σε διακριδὸν Ἆλις ἀείδει
θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἷμα χέαντα κόνιν.

VII

πρός σε Διὸς ξενίου γουνούμεθα, πατρὶ Χαρίνῳ
ἄγγειλον Θήβην, ὦνερ, ἐπ᾽ Αἰολίδα
Μῆνιν καὶ Πολύνικον ὀλωλότε· καὶ τόδε φαίης,
ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον
καίπερ ὑπὸ Θρῃκῶν φθίμενοι χερός, ἀλλὰ τὸ κείνου
γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ.

VIII

τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον, ὦ παριόντες,
τῷ χρηστῷ "χαίρειν" εἴπατε Πραξιτέλει·